

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XII. Ad cap. XI. de Constit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

fuere. Narrat & Platina in Joh. XIII. tempore quo adeptus est Johannes sedem, nempe anno 599. fuisse tunc Romæ duos annuos Consules, ex his unum ex nobilitate Præfectum, qui jus populo diceret, ex plebe autem duodecim Decarchontes creati solitos, qui vicem Senatus gererent, idque tamdiu donec utrâque parte dissidi pertæsa, populus Romanus cum populari suo, Pontifice Clemente III. pacem hisce conditionibus fecit, ut Senatoribus confirmatis, Præfecto sublato, in ejus locum Patricius ut antea crearetur. At Nicolaus III. qui sedem adeptus est anno 1277. à Carolo Siciliæ Rege vicario suo, seu Senatore senatoriam dignitatem in se transtulit, vetuitque perpetuo edicto, ne quis Rex aut Princeps ipsum magistratum petere aut obire auderet, teste Platina. Exstat constitutio integra Nicolai III. *in c. fundamenta. 17. de Elect. Senatoriam in 6.* Fuit hoc statutum nihil aliud, quam edictum promulgatum à Basilio Præfecto prætorio Regis Odoacris in Italiâ, temporibus Papæ Simplicii. Vide *Canon. 1. dist. 96.* unde disces jamdudum hoc edictum Basili rejectum fuisse à Synodo Romanâ sub Symmacho Papâ. Hodie nullus Romæ Senatus est, præter unum Pontificis, qui ex Cardinalibus constat; Sed tantummodo nominatenus unum in urbe dictum Senatorem, qui Præfectus urbis est, seu Prætor urbanus, à summo Pontifice factus, qui residet in clivo Capitolino Romæ & Romanis civibus ordinariâ facultate & potestate jus dicit, habetque tres vicarios, seu locum tenentes quos vocant collaterales, qui privatis præsunt judiciis, quorum unus primus, alter secundus, tertius latrunculator appellatur, à quorum altero si appelletur, judex aditur dictus Capitolinus, qui omnium appellationum ordinarius Judex est, à cujus sententiâ si priori sit conformis, non appellatur. Talis igitur in nostro textu erat Basilius. Prætor urbis tempore Innocentii, qui statutum condiderat, ab Innocentio reprobatur.

CAP. XII.

Ad cap. XI. de Constit.

S U M M A R I A.

1. Professores devoti.

2. Studium juris quandoque ab Aca-

- Academia Paris. exclusum. 6. Franci in quibus Romanas leges
 3. Sub imperio Gothorum floruit in Gallia jus Rom. ges obseruarint.
 4. Aniani codex. 7. Leges Salica.
 5. Papiani responsa. 8. Codex Theodosianus in Gallia
 obseruatus.

Inscriptio docet, rescriptum fuisse ad Doctores Academiae Parisiensis. Exstat hoc caput integrum in cap. XII. de Jurej. in III. Collectione. Appellat eos Pontifex devotos, qui titulus *Professores devoti*, adhuc hodie servatur, denen *Andächtigen*/ propter facultatem in Academia Theologicam. Censetur enim propterea Academia esse collegium Ecclesiasticum, quia magis dignum trahit ad se minus dignum. c. quod in dubiis. de Consecr. Eccl. vel altar. Ita quidem censet P. Gregorius: Sed verius est, id inde esse, quod totae Academiae habitae fuerint non secularia, sed ecclesiastica corpora, Academicique, saltem docentes omnes, inter clericos putati. Vide Dn. Conringium *diff. de antiq. Acad. Supplem. 67. p. 365. in fine*. Ideoque universitas Parisiensis dicitur Ecclesiastica, non quia majori ex parte constat clericis, vel propter florentissimum ibi Theologiae studium. Sanè tempore Innocentii III. studiosorum celebritate claruit, non solum Theologiae, etsi hujus quam maxime, sed & juris civilis & canonici. Vide Rigordum in gestis Philippi A. Et Matthæus Paris scholam Parisinam primariam Ecclesiae praedicat ad annum 1257. Et Arnoldus Lubecensis in supplemento Helmoldi *lib. 2. c. 5*. Danos ait nobiliores filios suos non solum ad clerum promovendum, verum etiam secularibus rebus instituendos Parisios misisse. De utroque jure, Civili & Ecclesiastico *Studium*, Academiam Parisiensem celebravit Conradus de Fabaria *de cas. juris quantum monast. S. Galli cap. 5. ap. Goldastum tom. 1. rer. alemann.* Sed *stu. dog. ab Academia juris civilis postea inde deportatum est* Constitutione Honorii III. quae refertur in *c. super speculâ X. de privil.* Sanè antea *ris. exclusum*. priori tempore legum Romanarum in Gallia magna fuit auctoritas, honor magnus, maxime sub imperio Gothorum. Nam & *Sub imperio Gothorum* veterum Consultorum responsa servabantur & Anianus Codicem *rum floruit* Theodosianum auspiciis Alarici Regis ediderat, & Pauli sententias notis illustraverat. Papianus item sua responsa protulit, atque *in Gallia jus que Rom.*

Aniani co- que etiam collatio LL. Romanarum cum Mosaica prodiit. Te-
dex. statur Agathias. *lib. 1. de rebus Justinia.* Francos Romanas LL. in
Papiani contractibus & matrimoniis servasse. Unde illustrari potest *cap.*
responsa. 1. X. *de Sponsal.* Et quamvis post fusum Alaricum à Clodovæo Le-
Franci in ges Salicæ prodierunt, tantum tamen abest Romanas non fuisse,
quibus Ro- retentas, ut frequentius etiam ob illarum paucitatem atque steri-
manas leges litatem ad Romanas recurreretur. Hac de causâ Novellam Theo-
observarint. dosii junioris de præscriptione triginta. annorum in Galliâ pro-
Leges Sali- quiritatam fuisse à Nicetio scribit Sidonius ad Nammatum, *Epist.*
ca. 6. *lib. 8.* Proquiritatam, id est, promulgatam. Ita Mamertus Clau-
Codex dianus Sidonio: *Opusculum illud. sine auctore proditum, & usq;*
Theodostia- *quaq; proquiritatum.* Et liberum erat Francis, leges patrias seu
nus in Galliâ Salicas sequerentur an Romanas, ut constat ex formulis Marcul-
observatus. phi. Idem etiam ex aliarum gentium, Burgundionum, Saxo-
 num, Ripuariorum legibus apparet. In concilio Turonensi II,
can. XX. sub Chariberto Rege auctoritas legis Romanæ adduci-
 tur, de raptu virginum sacrarum vel viduarum, quæ habetur *l. 1.*
& 2. C. T. de raptu Virg. In Synodali concilio apud Treca à Jo-
 hanne Papa congregato, Sineboldus Narbonensis Episcopus de-
 tulit librû Gothicæ legis, cum quæstio de sacrilegiis esset, & post-
 ea addit: *Invenimus ibi à Justiniano. legem compositionis sacrile-*
gii constitutam in quinq; libros auri optimi, apud Ivonem *parte 3. c.*
98. Idem Ivo *Epist. III.* in causâ donationis duobus factæ, & *Epist.*
99. libros pandectarum. *Epist. 134.* leges Justiniani Imperatoris, ut
 prolixè persequitur alicubi Innoc. Ciron.

CAP. XIII.

Ad c. 1. & seqq. X. de rescript.

S U M M A R I A.

1. Senones. Tricasses.	6. Capitulum 3. h. t. Wintonien-
2. Treca, Augustobona.	sis Ecclesia.
3. Parisii.	
4. Archiepiscop. Cantuariensis.	7. Ravenna.
5. Archiepisc. Eborac.	8. Johannes Raven. Archiepisc.

Ca-